

tagelse i Politik var nødvendig for Samfundets Ordning, men han havde hidtil ment, at Kvinderne gavnede Samfundet mest ved at varetage deres Pligter i Hjemmet. Efterhaanden var han dog kommet til et andet Syn paa denne Sag, og han vilde nu gerne være med til at give Kvinderne den politiske Valgret, efter at det havde vist sig, at de havde brugt den kommunale saa godt; han vilde have sat Pris paa, om Kvinderne ved denne Lejlighed, hvor det saa meget drejede sig om Forsvaret, kunde have afgivet deres Stemme.

Den anden Kandidat, Forvalter *J. P. Jensen*, Socialdemokratiet, henviste til, at Socialisterne paa deres Program havde lige og almindelig Valgret for Mænd og Kvinder fra 21 Aars Alderen.

Frederiksberg 2.

Frk. *K. Konstantin Hansen*.

Raadmand *Clausen* (valgt): Jeg svarer et ubetinget Ja. Deri er jeg enig med Socialdemokratiet i det Hele.

Sagfører *Swendsen*: Jeg stiller mig sympatetisk til Kvindernes politiske Valgret og mener, at den bør tages for, naar der tages fat paa en Grundlovsændring.

Frederiksberg 3.

Frk. *Marie Luplau*.

Dansk Kvindesamfund — ved mig — var første Interpellant. Efter Oplæsningen af Interpellationen tillod jeg mig at tilføje: Jeg tror, at vi er kommet saa vidt i Udviklingen herhjemme, at enhver yderligere Motivering af Kravet om Kvinders politiske Myndiggørelse vil være overflødig. (Stærke Bifaldsytringer og Hurraraab).

Kandidaternes Svar:

Hyller (valgt): Ja! — baade Valgret og Valgbarhed.

Larsen: Efter at have set Kvindernes kommunale Forstaaelse (ved Valget og ved Arbejdet i Hjælpekasserne), vil jeg arbejde paa at give Kvinderne politisk Stemmeret.

Bedre sent end aldrig!

Hvis man turde dømme efter Kandidaternes Svar paa Interpellationerne, kunde Kvinderne sikkert haabe, at dette vilde blive den sidste Valgdag, hvor vi skulde være uden Stemmeret. Kun en Kandidat har udtalt sig afgjort *mod* Kvindevalgretten; det var, som man kunde vente, Dr. Birch, der indtog dette originale Standpunkt.

En finsk kollega till „Kvinden og Samfundet“.

Midt under valkampagnen hafva de finskspråkiga kvinnorna i Finland firat ett kvinnosaks- och ett kulturjubiläum i sit slag. Den finskspråkiga kvinnosaks tidskriften »Koti ja Yhteiskunta» (Hemmet om Samhället) har fyllt sitt 20de år den 15. april. Den begynte sin verksamhet då kvinnosaken i Finland var i sin begynnelse. Den har under sin tjuguariga tillvaro fått bevittna många vackra segrar på kvinnosakens arbetsfält: ogift kvinnas myndigblifvande vid 21 år, rätt för kvinna att på samma vilkor som man aflägga studentexamen, valbarhet för kvinna till fattigvårdsstyrelse, samskolornas utveckling, tillsättande af två kvinnliga yrkesinspektörer och af kvinnor i statens kommittéer. Den har fått i sina spalter offentliggöra den stora segern då kvinnorna fingo politisk rösträtt på samma grunder som män, den har fått publicera de första kvinnliga landtdagsledamöternas¹⁾ namn och kyrkomötets beslut att förorda samma rättigheter åt kvinnliga, som åt manliga medlemmar af statskyrkan.

För att möjliggöra dess spridning bland de breda lagren, har sedan 1893 en hushålls- och en trädgårdsafdelning²⁾ varit förenade med bladet, och sedan 1895 en Mandarbetsbilaga, till hvars väfnadsafdelning ur allmänna medel beviljats ett anslag³⁾; äfven har trädgårdsafdelningen ett anslag. Dessa hafva möjliggjort tidsskriftens låga pris: 2 kr. 18 öre utan, och 4 kr. 85 öre med handarbetsbilaga.

Tidsskriften är en kvinnosakstidsskrift så mycket detta låter sig göra, då läsarekretsen till sin sammansättning är mycket heterogen. Såsom öfverhufvud kvinnosaksarbetet i Finland, räcker bladet i flera hänseenden handen åt folkupplysningsarbetet. Men programmet är dock helt kvinnosak med rena linjer, grundadt på den Stuart Millska uppfattningen af frågan.

Då Kvinden og Samfundets läsare till följd af obekantskap med språket icke själf kunna göra bekantskap med min tidsskrift, har jag velat på detta sätt presentera den för mina danska systrar. — Utan att vi vetat af oss, hafva vi här i vår vrå arbetat mot samma mål som ni. Mätte

¹⁾ Landtdagsmedlemmer. ²⁾ Haveafdeling. ³⁾ Tillskud.